

Jokaista yötä viisaampana
nousee Työn Orja.

Ei enään "E Pluribus Unum" —
"Yksi monesta",

vaan **monta yhdessä!**

— Mitä useamman yön ylle
historia vaippansa heittää,
sitä monilukuisampana
orja orjaan liittyy!

Se irroittaa vuorestaan
taivaalta kerran valon
voittaneen, Prometheuksen

— järkensä,
joka vuosituhansia
kytkettyinä on ollut.

Silloin tämä vanki
vapauttaa myös itsensä
ja vartijansa.

— — —
Silloinpa vasta on historian
ensi nide loppunut.

Ja Vapaa Ihminen
kirjoittaa uutta historiaa.

Vuodesta ensimmäinen
palkkaorjien

vapautuksen jälkeen!

"Anno Liberti Mundi":

Vapaan! Vapaan
maailman alusta!

Hitlerismi Saksan Väestön "Jalostajana"

TAMMIKUUN ensimmäisenä päivänä astuu Saksassa voimaan äskettäin laadittu laki, joka määrää steriloitaviksi kaikki sellaiset henkilöt, miehet sekä naiset, joissa havaitaan olevan perinnäisiä ja siis parantumattomia ruumiillisia tai älyllisiä vikoja. Tarkoituksena on estää nämä vialliset jatkamasta sukuaan ja siten jalostaa kansakunnan väestöä.

Ajatus itsessään ei ole mikään uusi eikä outo. Eikä sitä sellaisenaan voida pitää moitittavanakaan, joskin tunneihmiset ovat aina nousseet takajaloilleen sitä vastaan. Ihminen pyrkii tieteellisesti jalostamaan karjaansa, hevosiaan, koiriaan ja sikojaan — miksi ei myöskin omaa sukuaan? Se olisi järkipästä ja johdonmukaista. Mutta tämä kysymys, kuten useimmat muutkin yhteiskunnalliset kysymykset, muuttaa kokonaan luonnettaan tullessaan esille luokkayhteiskunnassa. Silloin sen takaa näkyy jotain kokonaan toista kuin pyrkimys ihmissuvun henkiseen ja fyysilliseen jalostumiseen. Sen takaa näkyvät selvästi luokkaetu- ja kansalliset pyrkimykset.

Samoin ne syyt, jotka tämänlaisen asian

esille ajavat luokkayhteiskunnassa, ovat itsestään tästä yhteiskuntajärjestelmästä lähtöisin.

Mikä tarkoitusperä on johtanut Hitlerin ja hänen joukkionsa huolehtimaan Saksan väestön fyysillisestä ja henkisestä hyvinvoinnista? Kansan elämän onnellistuttaminenko? Tuskin. Eivät ainakaan hänen tähänastiset toimenpiteensä osoita hänellä olevan kovinkaan suurta harrastusta siihen. Ihmisjahtaukset, räökkäykset vankiloissa ja vankileireillä ja murhat puhuvat toista kieltä. Hallitsijoilla yleensä voi tämänlaisessa asiassa olla vain yksi tarkoitusperä, nimittäin oman valtansa turvaaminen ja laajentaminen.

Äsken saavuttamastaan vallasta humaltuneena fascistidiktatuuri Saksassa suunnittelee kiihkeästi sotaa, kostakseen viime sodassa Saksan kärsimän tappion ja Napoleonin tavoin laskeakseen muun maailman valtansa alaiseksi. Siihen käsitetään tarvittavan terve ja elinvoimainen kansakunta. Ja joskaan sitä ei luonnollisesti kyetä luokkayhteiskunnan vallitessa kehittämään, niin kyetään ainakin kasvattamaan sellainen käsitys väestöön, että siihen pyri-

tään. Siten osoitetaan muka valvottavan kansan hyvinvointia ja tyydytetään yleensä hallitsevaa luokkaa ja sen valtapyrkimyksiä. Sitäkin paremmin, kun itsestään on selvää että hallitsevaan luokkaan kuuluvat eivät henkilökohtaisesti joudu näiden "jalostustoimenpiteiden" alaisiksi, niin paljon kuin siihen syytä ehkä olisikin.

Toisaalta tekee tarpeelliseksi, tai ainakin tarpeellisilta näyttäväksi, tämänlaiset toimenpiteet se seikka, että maailmansota arvaamattoman suuressa määrin rappeutti Saksan väestöä. Sen vaikutus ei suinkaan rajoittunut niihin jotka tapettiin tai ruhjottiin taistelukentillä. Ne vammat katoavat sen sukupolven mukana. Tuhoisammin ja kauaskantavammin vaikutti sota väestön nälkiintymisen kautta sen henkisiin sekä ruumiillisiin ominaisuuksiin. Samoin yleinen sotahysteria, omaisten menetykset, sodan hirmut yleisesti.

Jokaisen sotaan lähtevän miehen isänmaallinen velvollisuushan oli silloin siittää ennen kuolemaansa — ei ainoastaan yksi jälkeläinen, mutta mahdollisimman monta. Lukemattomia naisia jäi aiteydentilaan miesten lähtiessä rintamalle, joko ei koskaan palatakseen, tai palatakseen raadeltuna ihmisrauniona. Tämä ei suinkaan ollut vaikuttamatta silloin synnytettyyn sukupolveen. Niukka ravinto näännytti sen ruumiillisesti ja äitien mielentilalliset kärsimykset henkisesti jo ennen syntymäänsä. Nyt on tämä sukupolvi juuri tulossa miehuuden ikään, siihen ikään jolloin se vuorostaan on kykenevä jatkamaan sukua. Ja Saksan nykyiset hallitsijat näkevät siinä olevan paljon perinnöllisesti kelvotonta ainesta — sodan perintöä tulevaisuudelle. Tässä valossa nähtynä saa asia, syihinsä ja tarkoituksiinsa nähden, seuraavanlaisen muodon:

Sodat ruhjovat ja rappeuttavat kansakunnan. Sitten kansakunnan hallitsijat yrittävät parannella ja "jalostaa" sitä, tehdäkseen sen kykeneväksi uuteen sotaan. Uusi sota jälleen ruhjoo ja rappeuttaa kansakunnan entistä hirvittävämmiin. Ja sitten seuraa taas paranteluprosessi.

Noin 400,000 ihmistä, suunnilleen tasan kumpaakin sukupuolta, on laskettu olevan

Saksassa niitä jotka joutuvat tämän uuden sterilisointilain alaisiksi. Näiden on pakosta antauduttava sterilisoitavaksi. Jokainen lääkäri on velvollinen ilmoittamaan viranomaisille jokaisen tapaamansa siinä asemassa olevan henkilön. Samoin on tehtävä jokaisen hoitolan ja vankilan johtajan. Tultuaan ilmiannetuiksi joutuvat henkilöt niinsanotun "terveysoikeuden" tutkittaviksi. Näitä laitoksia perustetaan tarkoitusta varten 1,700 yli maan ja lisäksi 27 "yli-terveysoikeutta", joihin alempien päätöksistä voidaan vedota.

Tehtyjen laskelmien mukaan tulevat seuraavat lukumäärät henkilöitä sterilisoitaviksi eri syistä: Tylsämielisyys, 200,000; kaksoishenkilöllisyys, 80,000; mielenvikaisuus, 20,000; kaatuvatauti, 60,000; tanssitauti, 600; sokeus, 4,000; kuuromykkyys, 18,000; ruumiilliset epämuodostumat, 20,000; kroonillinen alkoholismi, 10,000.

Merkille sopii panna tämän yhteydessä että sellainen sairaloisuus kuin sukupuolinen epänormaalisuus, jonka tämänlaisessa asiassa luulisi olevan kyllin tärkeä seikka, on jätetty huomioon ottamatta. Siihen on vissa syynsä. Saksan korkeimmissa hallituspiireissä on ollut tästä syystä aiheutuneita skandaaleja. Entisen keisarin läheisimmissä henkilöissä tiedettiin löytyneen sukupuolisesti epänormaaleja. Nykyisissä hallitusmiehissä sanotaan sellaisia olevan useita ja kieltämättä monet heidän toimenpiteistään siihen suuntaan viittavat. Yleensä olisi mitä luonnollisinta että jos kansakuntaa kokonaisuudessaan tahdotaan jalostaa, olisi sen keskuudessa ensimmäiseksi tehtävä siitoskyvyttömiksi juuri tämänlaiset yksilöt. Mutta se koskisi ensitilassa juuri porsastelemaan yläluokkaan ja siksi fascistiset lainlaatijat ovat tämän tärkeän seikan jättäneet huomioon ottamatta.

Miten tulee tämä suunnitelma käytännössä toteutetuksi ankaran diktatuurin valitessa? On mitä luonnollisin asia että diktaattorit käyttävät sitä niitä vastaan jotka ovat heidän todellisia tai luuloteltuja vastustajiaan. Mitä helpoin asia on sellaisissa oloissa asettaa tutkinnon alaiseksi täysin terve henkilö ja havaita hänet epänormaaliksi ja siis sterilisoitavaksi. Jo pelko tästä

kohtalosta pakoittaa diktatuurin vastustajat vaikenemaan. Ja ne jotka eivät vaikeene, tehdään toimintatarmottomiksi sterilisoinnilla. Sillä onhan tunnettua että kun eläin tai ihminen tehdään sukupuolisesti kyvyttömäksi, menettää hän yleensä innostuksensa ja toimintatarmonsä muissakin suhteissa. Hänestä tulee nöyrä ja alistuva, tarmoton ja kykenemätön muuhun kuin yk-

sinkertaisiin jokapäiväisiin tehtäviin olemassaolonsa jatkamiseksi.

Voidaan siis helposti käsittää että sellaisetkin toimenpiteet, jotka järkipärisesti järjestetyssä ihmisyyteiskunnassa voisivat olla hyödyttäviä ja todella elämää jalostavia, muuttuvat omalle luonteelleen vastakaisiksi silloin kun ne otetaan käytäntöön luokkayhteiskunnassa ja luokkavallan palvelukseen.

Ajattelemisen Aihetta

Kirj. JALLU

ELÄMME kapitalistisessa maailmassa, missä kaikki mitataan ja merkitään rahalla. Dollari on kaikkialla mittapuuna, olkoon sitten kysymyksessä tavaran myyminen tai ostaminen — työvoima on ainoa tavara mitä työläisellä ja työväenluokalla on myytävänä — aina vaan puhutaan dollareista. Niillä pyritään määrittelemään työpalkankin suuruus tai alhaisuus.

Asia ei kuitenkaan varsin niin yksinkertainen ole. Dollari ei ole varsinaisena määrääjä palkan suuruudessa tai pienuudessa. Se kyllä määrää absoluuttisen rahapalkan, mutta reali- eli todelliseen palkkaan se ei voi ratkaisevasti vaikuttaa. Sängän harvat työläisistä kuitenkaan huomavat tätä eroavaisuutta ensinkään. Kun he saavat runsaasti dollareita, luulevat he saavansa korkeata palkkaa työstään — kuten kansan keskuudessa sanotaan. Työstä kapitalistiluokka ei kuitenkaan maksa mitään, eikä tarvitsekaan maksaa; se maksaa työvoiman kuluttamisesta, jota työläinen tekee työmaalla ollessaan.

Mitä sitten ovat nuo absoluuttinen ja realipalkka? Absoluuttinen palkka on se dollarimäärä mitä kapitalistit maksavat työläisille heidän päivän tai viikon työstään. Reali- eli todellinen palkka on se, minkä verran työläinen voi ostaa takasin palkallaan tuottamastaan arvoista.

Jos työläinen saa \$5.00 palkkaa kahdeksantuntiselta työpäivältä ja hän joutuu maksamaan hatusta kymmenen dollaria, tällöin hän joutuu maksamaan kahden päi-

vän työpalkan yhdestä hatusta. Mutta jos työläinen myy työvoimaansa neljällä dollarilla päiväksi ja maksaa hatusta \$6.00 on hän saanut hatun puolentoista päivän palkalla ja silloin realipalkka on jo korkeampi kuin ensimmäisessä esimerkissämme oli.

Sitten on vielä suhteellinen palkka. Työläinen joka työskentelee takaperoisessa maassa, huonoilla koneilla ja tuottaa paljon vähemmän tavaroita päivässä kuin teollisuusmaan työläinen tuottaa, saa ehkä korkeamman suhteellisen palkan. Esimerkiksi mies joka työskentelee vanhanaikaisilla välineillä maanviljelyksessä ja hänen päivän työnsä tuottaa, sanokaamme kahdeksan bushelia vehnää, joka on liian korkea arvio käsituotannon vallitessa. Jos vehnän hinta on \$1.00 bushelistä ja hän saa päivän työstään \$4.00, on hän saanut 50 senttiä jokaisesta tuottamastaan vehnäbushelistä, eli viisikymmentä prosenttia työnsä todellisesta arvosta. Mutta mies joka työskentelee esim. amerikalaisessa maanviljelyksessä uusimmilla nykyaikaisilla koneilla ja saa palkkaa vaikkapa 10 dollaria päivältä, on saanut paljon pienemmän suhteellisen palkan kuin edellinen; todellisuudessa ainoastaan pienen murtoosan tuotemäärästään, sillä amerikalainen tuotantoteho on nopeata.

Tunnettu sanomalehtimies ja kuukausijulkaisujen toimittaja Albert Shaw sanoo viimeaikaisilla maanviljelyskoneilla Amerikassa vehnäbushelin tuottamiseen menevän työläiseltä aikaa kokonaista kolme mi-